



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia Septem Sacramentorum Atque Justitiæ De Restitutione
Excerptæ

Sargar, Eliseus

Augustæ Vindelicorum, 1720

An præceptum restituendi statim & pro semper obliger. n. 402.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41194



TITVLVS IX

Ex Materia de Iustitia, & Jure

De Restitutione in genere.

CONFERENTIA. I.

402. **Q**uia *Cap. Saepe, De Restit. Spolior.* dicitur: non multum interest quoad forum animae iniuste detinere & invadere alienum: quaeritur; an praecipuum restituendi sit affirmativum vel negativum; ita ut statim & pro semper obliget.

RESOLUTIO: Praecipuum Restitutionis verbotenus affirmativum, re ipsa negativum est, ita *D. Thom.* 22. q. 62. a. 8. ad 1. *Scot.* 4. D. 15. q. 2. n. 28.

Ratio est, quia praecipuum negativum est, quod per se prohibet aliquem actum positivum: Sed praecipuum restitutionis prohibetur per se primo actio realis: Igitur, &c. *pr. m.* Nam accipere alienum est actio realis: sed haec prohibetur praecipuo restitutionis; quia non restituere, live detentio rei alienae, est continuata ejusdem acceptio: Igitur, &c. *Confirm.* eodem praecipuo prohibetur acceptio rei alienae, quo detentio ejusdem: sed acceptio prohibetur praecipuo negativo decalogi: *Non furum facies*: ergo & detentio, ac consequenter etiam

etiam restitutio, quia non detinere rem, est
eam restituere.

CONFIDENTIA. II.

403

Quia secundum *Scotum* 4. d. 15. q. 2. qui-
unque abstulit, vel detinet alienum, te-
netur ad restitutionem, ille quidem ex titulo
injustæ acceptionis, hic autem ex titulo rei
acceptæ: quæri potest, quale sit inter has
duas causas restitutionis faciendæ discrimen.

R. Magnum discrimen esse: qui enim ob-
ligatur ex *injusta acceptione* aut damnificatione
ad restitutionem rei, tenetur eam reddere, etiam
cum perierit extra ejus culpam, & ad damnum
inde secutum: quando vero debetur res *ratio-
ne rei acceptæ tantum*, non manet obligatio, re
absque nostra culpa pereunte, aut non amp-
lius extante, nisi in quantum ex ea ditiores
facti sumus. Ita *DDes communiter*, ut ex
seqq. magis patebit. Porro qualis culpa
intervenire debeat, ut quis teneatur ad
restitutionem rei deperditæ vel destructæ,
sic.

CONFIDENTIA. III.

Quia culpa alia est *Theologica*, seu actio aut
missio deliberata contra dictamen rectæ
rationis quatenus est offensa Dei: alia
juridica, quæ secundum leges præsumitur esse
talitatis; quando scilicet aliquis ex consideratio-
ne, incuria, vel negligentia omittit id quod

404

R 5

alio